

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE – 03.03.2024 r.

III Niedziela Wielkiego Postu

1. W Wielkim Poście zapraszam do udziału w nabożeństwach:

- w piątki na **Droge Krzyżową**: dzieci i dorosłych – o **17.15**.

- w niedziele na **Gorzkie Żale** z kazaniem pasyjnym – o **15.00**.

Za udział w Drodze Krzyżowej i Gorzkich Żalach można uzyskać odpust zupełny.

2. Liturgia Kościoła:

- **poniedziałek**, 04.03. – Święto **Św. Kazimierza**, królewicza.

- **czwartek**, 07.03. – wspomnienie **Św. Perpetuy i Felicyty**, męczennic.

- **sobota**, 09.03. – wspomnienie **Św. Dominika Savio**.

3. W I **środe** miesiąca, 6 marca, zapraszam wszystkich członków Żywego Różańca na spotkanie formacyjne i różaniec o godz. **17.15** a potem na Mszę św. o godz. **18.00**.

4. Zapraszam w **piątek** na godzinną **adorację Najświętszego Sakramentu** po wieczornej Mszy św.

5. Proszę, by każdy z nas wziął z kruchty do domu **skarbonkę** Caritasu na **jałmużnę wielkopostną**. Skarbonki z jałmużną będzie można przynieść do kościoła w Wielką Sobotę przy okazji święcenia pokarmów.

6. Rozpoczynamy w naszej parafii **zbiórkę** środków chemicznych i higieny osobistej. Można je przynosić do kościoła i zostawiać przy **figurze Matki Bożej**. Środki te prześlemy Siostram Misjonarkom z Władysławowa, które wspierają swym działaniem osoby bezdomne i ubogie rodziny.

7. Od **3** do **23 marca** proszę o sprzątanie kościoła mieszkańców z ul. **Bosmańskiej** (nr **1 - 20**). Bardzo dziękuję wszystkim, którzy ostatnio sprząkali kościół. Bóg zapłać!

8. W ubiegłym tygodniu do puszek na rzecz dzieła pomocy misjonarzom zebrano 254,00 zł. Bóg zapłać wszystkim darczyńcom!

9. Dziękuję za ofiary złożone dziś na tacę inwestycyjną. Bóg zapłać

10. Wszystkim Parafianom i Gościom życzę pogodnej niedzieli, wielu łask Bożych w kolejnym tygodniu oraz dobrych owoców czasu Wielkiego Postu.

Biuletyn Parafialny

Redakcja:
Ks. Adam Pleskot

Chalupy,
03.03.2024 r.

III Niedziela
Wielkiego Postu

Rok XV,
Numer **758** (10)

Rzymsskokatolicka Parafia p.w. św. Anny, CHAŁUPY, ul. Kaperska 30, 84-120; Władysławowo

Konto parafii: Nr rachunku: 75-8348-0003-0000-0014-3316-0003

Adres strony internetowej: **www.anna-chalupy.pl**

Telefon: **603-788-486**

Święty Dominik Savio

Dominik urodził się w wiosce Riva di Chieri w Piemontie w 1842 r. Jego ojciec był rzemieślnikiem, a matka krawcową. Rodzice wychowywali dzieci w głębokim poszanowaniu religii. Dominik już jako pięcioletni chłopiec służył do Mszy św., co wymagało od niego dużego

samozaparcia, bo Eucharystię sprawowano wówczas tylko rano. Podobno, nie mając zegarka, wiele razy przychodził za wcześniej i modlił się klęcząc przed zamkniętymi drzwiami kościoła. Po Mszy uczył się w szkole prowadzonej przez proboszcza. Gdy zakończył w niej edukację, przeniósł się do kolejnej szkoły, do której musiał codziennie chodzić 8 km pieszo. Mawiał, że w drodze towarzyszą mu Jezus, Maryja i Anioł Stróż.

Dnia 8 kwietnia 1849 roku, w Wielkanoc, przyjął pierwszą Komunię świętą. Ze strony księdza proboszcza był to akt wielkiej odwagi, gdyż w owych czasach panowało przekonanie, że do sakramentów należy dopuszczać w wieku znacznie późniejszym. O dojrzałości duchowej Dominika świadczą postanowienia, jakie napisał z okazji tej uroczystości w swojej książeczce do nabożeństwa:

- 1) będę często spowiadał się i komunikował, ilekroć mi na to zezwoli mój spowiednik,
- 2) będę święcił dzień święty,
- 3) moimi przyjaciółmi będą Jezus i Maryja,
- 4) raczej umrę aniżeli zgrzeszę.

Mając 12 lat, Dominik spotkał św. Jana Bosko, który przyjął go do swego oratorium w Turynie. Nawiązała się między nimi szczególna duchowa więź.

Pewnego dnia Jan Bosko miał do chłopców kazanie, w którym rozwinął trzy myśli:

- 1) jest wolą Bożą, byśmy się stali świętymi;
- 2) łatwo to można osiągnąć;
- 3) w niebie czeka wielka nagroda dla tego, kto zostanie świętym.

Dominik zwrócił się wtedy do księdza Bosko z tymi słowami: "Czuję potrzebę i pragnienie, aby zostać świętym. Nie myślałem nigdy, że jest to takie łatwe. Muszę zostać świętym. Niech mi ksiądz w tym dopomoże". Na to wielki pedagog dał chłopcu taką odpowiedź: "Bądź zawsze wesoly, spełniaj dobrze swoje obowiązki i pomagaj kolegom".

Dominik swoją postawą dawał przykład innym chłopcom. Podejmował wiele inicjatyw,

MSZE ŚWIĘTE:

niedziele i święta:

9:00, 11:00.

Wtorek, czwartek: 8:00;

poniedziałek, środa,

piątek i sobota: 18:00.

ADORACJA Najświętszego

Sakramentu: w każdy

piątek po Mszy św.

wieczornej – przez **godzinę.**

KORONKA DO MIŁO-

SIEDZIA BOŻEGO:

każdy **piątek** przed Mszą św.

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA:

15 minut przed każdą

Mszą świętą.

KANCELARIA

PARAFIALNA: po

każdej Mszy św.

żeby pomagać tym, którzy gorzej uczyli się i robili mniejsze postępy na drodze duchowej. Był "prawą ręką" ks. Bosko. W bardzo młodym wieku otrzymał dar kontemplacji, ekstazy i inne nadprzyrodzone dary. Pewnego dnia zapukał do pokoju Jana Bosko błagając go, by natychmiast szedł z nim. Zaprowadził go do mieszkania umierającego protestanta, który pragnął pojednać się z Bogiem. Odległość od oratorium była znaczna. Dla św. Jana Bosko pozostało na zawsze zagadką, skąd Dominik dowiedział się o tym protestancie i o miejscu jego zamieszkania, skoro tu nigdy nie bywał. Nie wypadało zaś chłopca o to pytać. Kiedy indziej Dominik stanął przed bramą jednego domu i zadzwonił. Gdy mu otwarto, zapytał, kto tu umiera. Zaprzeczono, a gdy na jego naleganie zaczęto wypytywać po mieszkaniach, znaleziono samotną, umierającą staruszkę.

Późną jesienią roku 1856 r. Dominik zaczął odczuwać wysoką gorączkę, gnębił go silny, uporczywy kaszel. Jan Bosko wezwał lekarza. Ten orzekł chorobę płuc, bardzo już zaawansowaną, i polecił, by chłopca natychmiast odesłać do rodzinnych stron. Kiedy Dominik zegnał św. Jana Bosko i kolegów, ze łzami w oczach powiedział: "Ja już tu nie wrócę".

Dominik zmarł 9 marca 1857 roku, w wieku zaledwie 15 lat, zaopatrzone sakramentami świętymi. W chwili śmierci miał powiedzieć do swojego ojca, który modlił się z nim, że widzi "piękne rzeczy". Jego relikwie są w Turynie, w bazylice Matki Bożej Wspomożycielki Wiernych w pobliżu relikwii św. Jana Bosko. Śmierć nie rozłączyła duchowego ojca i syna.

Mimo bardzo młodego wieku, pośród zwyczajnych obowiązków codzienności, przebywając między rówieśnikami, Dominik Savio osiągnął świętość. Jej rozumienie zawarł w liście do przyjaciela: "Tu, na ziemi, świętość polega na tym, aby stale być radosnym i wiernie wypełniać nasze obowiązki". Pius XI powiedział o nim: "Mały święty, ale gigant ducha".

Beatyfikowany w 1950 roku, kanonizowany w 1954. Dominik Savio to najmłodszy wyznawca, jakiego kanonizował Kościół. Jest patronem ministrantów i młodzieży.

Ikonografia ukazuje Świętego z lilią lub z krzyżem w dłoni. Czasami stoi przed statua Matki Bożej. Bywa przedstawiany z aniołem.

Święte męczennice Perpetua i Felicyta

Perpetua i Felicyta żyły w II w. w starożytnym Thuburbo Minus, mieście położonym około 30 km od Kartaginy (dziś Teburbo w Tunisie). Perpetua w tajemnicy przed ojcem poganinem przyjęła wiarę chrześcijańską i zaczęła do niej przekonywać swych bliskich: brata Saturusa oraz niewolników - Felicytę, Rewokatusa, Sekundulusa i Saturninusa. Obie z Felicytą były młodymi mężatkami. Mąż Felicyty prawdopodobnie zginął razem z nią. Natomiast o mężu Perpetuy informacje są sprzeczne: raz czytamy, że był chrześcijaninem, w innych źródłach, że tak jak jej ojciec - poganinem.

Oskarżone o bycie chrześcijankami, zostały pojmane i sprowadzone do Kartaginy. Perpetua miała malutkiego synka, w wieku niemowlęcym, którego przynoszono jej do karmienia. W tym samym czasie, będąca w ósmym miesiącu ciąży Felicyta, po ciężkim porodzie, przy wtórze grubiańskich uwag więziennego strażnika, powiła dziewczynkę, którą zaadoptował jeden z chrześcijan. Zgodnie bowiem z prawem rzymskim, matka, mająca w swoim łonie dziecię, nie mogła być stracona przed jego urodzeniem. Zachowały się autentyczne dokumenty, opisujące powyższe wydarzenia - pamiętnik pisany w więzieniu przez św. Perpetuę oraz relacja naocznego świadka. Mimo prośb ojca, który odwiedzał Perpetuę w więzieniu, kobieta nie wyrzekła się swojej wiary.

Po krótkim procesie wszystkich więźniów skazano na rozszarpanie przez zwierzęta. Chwili triumfalnego wejścia na arenę nie dożył jedynie Sekundulus, który zmarł w więzieniu. Tuż przed męczeństwem Perpetua i Felicyta otrzymały chrzest, bowiem w czasie aresztowania były jeszcze katechumenkami. Męczennicy wymienili między sobą pocałunek pokoju. Na arenie wypuszczono na nie dzięki zwierzęta, które nie okazały się zbyt drapieżne. Jedynie dotkliwie poraniły kobiety. Gladiatorzy dobili je więc mieczami.

Męczeństwo to stało się sławne w całym Kościele. Do dzisiaj liturgia przypomina imiona świętych "bohatek wiary" Perpetuy i Felicyty w Kanonie Rzymskim (pierwszej Modlitwie Eucharystycznej), który jako jedyny był stosowany w każdej Mszy św. aż do 1969 r. (obecnie jest kilka modlitw eucharystycznych do wyboru). Imiona obu męczennic wymieniane są także w Litanii do Wszystkich Świętych. Późniejsza legenda uczyniła ze św. Felicyty matkę siedmiu synów, z którymi miała ponieść męczeństwo. Legenda ta wyraźnie nawiązuje do śmierci siedmiu braci machabejskich i ich bohaterskiej matki. Męczeńska śmierć miała miejsce 7 marca 202 lub 203 r.

Perpetua i Felicyta są patronkami bezpłodnych kobiet. W ikonografii św. Perpetua przedstawiana jest w bogatym stroju patrycjuszki, z naszyjnikiem, welonem, zaś św. Felicyta - w skromnej sukni bez ozdób.

BLG

INTENCJE MSZALNE 03.03.2024 – 10.03.2024

III Niedziela Wielkiego Postu 03.03.2024	9:00	†† Zofia, Ambroży i Marian.
	11:00	† Witold Tutkowski w 10. rocz. śmierci.
Poniedziałek 04.03.2024	18:00	O zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Joachima Budzisz.
Wtorek 05.03.2024	8:00	
Środa 06.03.2024	18:00	
Czwartek 07.03.2024	8:00	W int. Parafian.
Piątek 08.03.2024	18:00	† Janina.
Sobota 09.03.2024	18:00	† Bernard.
IV Niedziela Wielkiego Postu 10.03.2024	9:00	†† Rodzice: Eryka i Hubert oraz Jadwiga i Józef.
	11:00	†† Jadwiga Muza w 1. rocz. śmierci oraz Zygryd w 17. rocz. śmierci.